

na moraliter, puta ieiunia, orationes, elemosina; ita sunt mortua, vt quantumcunq; postea resurgat a peccato, etiam finaliter saluandus, nihil pro his æternæ beatitudinis, nullum gloriæ gradû reportaturus sit, nõ plus, q̄ si talia non egisset. Exempli gratia. Si homo triginta annis in mortali peccato viuit, & in 31. anno conuertitur per penitentiam gratiamq; acquirit, in qua eodem anno moritur, ille homo præmiabitur in celo secundû gratiâ, quâ habet, & opera sola in 31. anno facta, & non secundam opera quantumcunq; in 30. annis operata, etiam si 30. ecclesiis 30. hospitalia fundasset, si continuis 30. annis, quibus in peccato fuit mortali, ieiunio, & disciplinis suû corpus acerrimè castigasset. Dura videretur hæc sententia, & incredibilis, si non aperto scripturæ testimonio probaretur. Audiamus itaq; Paulû 1. Cor. 13. dicentè, Si linguis angelorû loquar, & hominû, charitatè autè non habeamus, factus sum &c. Si prophetiam habuero, & mysteria nouerim, & omnem scientiam, & fidem, ita vt montes transferam, charitatem autem &c. nihil sum. Et si in cibos pauperum tradero omnes facultates meas, & corpus meum, ita, vt ardeam, nihil mihi prodest. Hæc ille. Non tamen ideo peccatores cessare debent a bonis operibus, quoniam licet non æterno præmio retribuantur, tamen condignè ab eo, qui nec minimû bonû relinquit irremuneratû.

Tertiõ mortificat omnia opera bona. Tertiû damnû quod affert vnû mortificat, est, quia mortificat omnia opera bona, & meritoria prius ex charitate elicita, secundum illud Eccle. 10. Qui in vno peccauerit, multa bona perdet. Cum enim peccatum mortale secundû præmissa ponat hominem extra statû gratiæ, secundum illud damnationis, in quo si moritur perpetuò cruciabitur, sequitur, quod opera bona, quæ fecerit ex charitate, nunquam præmiabuntur æterna gloria, & per consequens mortificantur. Et hoc expressè per Ezech. 18. dominus clamat, Si inquit, iustus, auerterit se à iustitia sua, & fecerit iniquitatem, nunquid viuet? Omnes iustitie

eius, quas fecit, non recordabuntur. Verum inter hæc opera, & priora talis est differentia, quoniam per penitentiam mortificata reuiuiscunt, sed non opera mortua. i. extra charitatem facta. Manet enim semper in peccatore ius quæsitum ad præmium condignum accipiendum cessante impedimento, quod si nõ cessabit, nunquam recipiet mercedem. Quartum est, quoniam disponit, & ad vitiora peccata, secundû illud Grego. 27. moral. Peccatum quod per penitentiam non diluitur, mox suo pondere ad aliud trahit. Videmus quidem experimentaliter, quam facile peccata iterant, quinnocentiam perdere. Huius autem gemina ratio dari potest, quoniam peccata quandam habent inter se connexionem, sicut etiam virtutes, licet non tantam. Vnde adulter magis dispositus est ad homicidia) vt David odia furta, superbiam &c. sic de alijs. Secunda quia actus relinquit post se habitum, vel saltem gradum eius ad similem actum inclinantem, vt dicitur 2. Eth. Ex actibus frequentatis &c. Ideò valde cauendum est ab iteratione peccatorum, quia difficile ab eis respiciuntur propter vitiosum habitum. Hinc dicitur Hierony. 13. Si mutare potest Æthiops pellè suam, & pardus varietates suas, & vos poteritis benefecere, cû didiceritis malum. Malum didicit, qui longo consuetudinis exercitio mala cumulauit. Quod valde attendendum est ab his qui diebus suæ valetudinis frui volunt in peccatis, præsumentes conuertere tandem in senio, quibus si dimittere peccata nunc est difficile, quantò difficilior erit dimittere ea iam longa consuetudine quasi versa in naturam?

Et vt paucis singula concludam. Sicut omnia sanctis in bona, ita omnia peccatoribus conuertentur in mala. Eccle. 39. Quare tanta damna vitantes, peccatorum mortalium vepres à nostro agro eradicantes, fatigamus agrum animæ nostræ virtutibus colere, vt susceptum domini verbum fructum faciat centuplum. Tantum de secundo. Audi stis, quomodo terra nostra peccato

Quarto disponit & inclinat ad vitiora peccata.